

การประเมินหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการ
สอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

22

AN EVALUATION OF THE BACHELOR OF EDUCATION PROGRAM (5 YEARS
CURRICULUM) IN JAPANESE LANGUAGE TEACHING (REVISED B.E.2554), FACULTY OF
EDUCATION, BURAPHA UNIVERSITY

สิริววรรณ จรัสศรีวัฒน์**

อาพันธ์ชนิต เจนจิต**

วัฒนพร จตุรนนท์**

เยาวภา ประกายเกียรติ**

สุนทร บำเรอราช**

รุ่ง เจนจิต**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงประเมินมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร พ.ศ. 2557 2) เพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และ 3) เพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามรูปแบบชิปปี้ เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน 2) อาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น จำนวน 1 คน 3) อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น จำนวน 5 คน 4) ครูพี่เลี้ยงของนิสิตสาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น รหัส 54 ที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา จำนวน 41 คน 5) ผู้บริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาที่นิสิตสาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่นรหัส 54 ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา จำนวน 41 คน และ 6) นิสิต รหัส 54 ที่กำลังฝึกปฏิบัติการสอน ณ สถานศึกษา จำนวน 41 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถาม และ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล อันได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นิสิต รหัส 54 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยง ซึ่งเป็นแบบสอบถามตามรูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ และคำถามที่ใช้ในสนทนากลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า

** อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

** อาจารย์พิเศษภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1. ผลประเมินหลักสูตรการศึกษาด้านจิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร พ.ศ. 2557 พบว่า มีการกำกับให้เป็นไปตามมาตรฐาน จนสิ้นสุดข้อตกลงความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยญี่ปุ่น ในปี 2555 ทำให้อาจารย์ประจำหลักสูตรไม่ครบ จึงมีการรับนิสิตใหม่

2. ผลประเมินหลักสูตรการศึกษาด้านจิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า มีผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2552

3. ผลประเมินหลักสูตรการศึกษาด้านจิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ผู้สอน นิสิต ผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยง พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากในทุกด้าน และผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ ประจำหลักสูตร มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรด้านบริบทควรปรับปรุงวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและวิชาเอก ส่วนด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตโดยภาพรวมมีความเหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตร

ABSTRACT

This study was evaluative research and the purposes of this research were as follows: 1) to evaluate the Bachelor of Education program (5 years curriculum) in Japanese language teaching (Revised B.E.2554) based on internal Quality Assurance at Faculty of Education, Burapha University; 2) to evaluate the curriculum based on the Thai Qualifications Framework for Higher Education (B.E. 2552), and 3) to evaluate the curriculum based on the CIPP model. The data were collected from six groups of participants: 1) three experts, 2) one curriculum-board members, 3) five instructors teaching the Japanese language teaching program, 4) 41 supervising teachers for student teachers in the academic year of 2554, 5) 41 school administrators, and 5) 41 students majoring in the Japanese language teaching. The research instruments were a questionnaire and an open ended questions for focus group.

The results were as follows:

1. The Bachelor of Education program (5 years curriculum) in Japanese language teaching (Revised B.E. 2554) based on internal Quality Assurance at Faculty of Education, Burapha University was operated continuously in accordance with the curriculum qualification standards (B.E.2557). However, the MOU between the universities expired in 2555; therefore, the curriculum-board members did not meet the requirement. As a result, no new students were recruited since then.

2. The curriculum was operated in accordance with the Thai Qualifications Framework for Higher Education (B.E.2552).

3. The data collected from instructors, students, school administrators, and supervising teachers based on CIPP model revealed that the curriculum was appropriate in all aspects. The experts recommended changing the objective of the program and major-specific courses. The input, process, and product aspects were also appropriate with the program.

บทนำ

หลักสูตรเป็นกรอบหรือแนวทางที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เป็นมวลประสบการณ์ทั้งหมดที่จัดขึ้นเพื่อให้แก่ผู้เรียนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะตามความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้ โดยสถาบันการศึกษา สถานศึกษา อาจกำหนดโครงสร้างหรือองค์ประกอบของหลักสูตร ที่อาจประกอบด้วย จุดหมาย โครงสร้างเนื้อหา เนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผล หรืออาจมีองค์ประกอบอื่นๆ เพิ่มเติม ได้แก่ สื่อการเรียน การสอน หลักการ จุดประสงค์รายวิชา เป็นต้น

แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรมีกระบวนการที่หลากหลายตามแนวคิดของนักการศึกษาหรือนักพัฒนาหลักสูตร โดยสรุปมีกระบวนการพัฒนาอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่ระบบการวางแผนหลักสูตร หรือออกแบบหลักสูตรหรือร่างหลักสูตรตามองค์ประกอบของหลักสูตร และมีการตรวจสอบความสอดคล้องและเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญ และมีการปรับปรุงร่างหลักสูตรนั้น จากนั้นเป็นระบบการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งผู้สอนจะมีบทบาทสำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้ มีการวางแผนการสอน การจัดการเรียนการสอน และวัดผลประเมินการเรียนการสอน เพื่อนำผลมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียน และปรับปรุงการเรียนการสอนและนำไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป และระบบสุดท้ายเป็นระบบประเมินหลักสูตร ซึ่งรูปแบบในการประเมินหลักสูตรตามแนวคิดของนักพัฒนาหลักสูตรหลายท่าน ซึ่งการประเมินหลักสูตรมีความสำคัญต่อการตัดสินใจว่าหลักสูตรนั้นๆ จะยังคงใช้ต่อไป หรือจะต้องปรับปรุง หรือยุติการใช้

รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ (CIPP Model) ของแดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam *et.al.*, 1971) ซึ่งเป็นการประเมินกระบวนการต่อเนื่องครอบคลุมกระบวนการจัดการเรียนการสอนและประเมินทั้งความก้าวหน้า (Formative evaluation) และประเมินสรุปรวม (Summative evaluation) สามารถใช้ควบคู่กับการบริหารโครงการเพื่อช่วยในการตัดสินใจ ซึ่งเป็นการประเมินแบบนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง มีการประเมินหลักสูตรอย่างเป็นระบบ องค์ประกอบของการประเมินมุ่งประเมิน 4 ด้าน ดังนี้คือ 1. การประเมินด้านบริบท (Context) เป็นการประเมินที่เกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมของหลักสูตร เพื่อความเหมาะสมผลของภูมิหลังที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาหลักสูตร เช่น ปรัชญา สภาพและความต้องการของสังคม นโยบาย และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545) การประเมินด้านบริบท (Context) ได้แก่ ปรัชญาของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตรและรายวิชา 2. การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input) เป็นการประเมินผลเกี่ยวกับทรัพยากรต่างๆ ได้แก่ คุณวุฒิและผลงานของอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน พื้นฐานของผู้เรียน/เงื่อนไขการรับนิสิต อาคารเรียน/ห้องเรียน/สื่อและวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน และงบประมาณ 3. การประเมินด้านกระบวนการ (Process) เป็นการประเมินผลการบริหารจัดการหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การวัดและประเมินผลการเรียนรู้และการจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษา และ 4. การประเมินด้านผลผลิต (Product) เป็นการประเมินผลสิ่งที่เกิดจากการใช้หลักสูตร ได้แก่ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ผลการเรียนรู้สำคัญตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตร 5 ปี) ความคิดเห็นของนิสิตต่อหลักสูตร และความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่เลี้ยงต่อการปฏิบัติงานของนิสิต

ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาจึงได้ให้ความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องประเมินหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) ซึ่งเป็นหลักสูตรหนึ่งในหลักสูตรระดับปริญญาตรี เพื่อให้การบริหารจัดการหลักสูตรเป็นไปตามตัวชี้วัดการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร พ.ศ. 2557 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ พ.ศ. 2554 รวมทั้งการประเมินหลักสูตรทั้งระบบตามกระบวนการ

ประเมินในรูปแบบชิปปี้ ซึ่งประกอบด้วย ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ตามความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในหลักสูตร อันได้แก่ อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นิสิต รหัส 54 ที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และครูพี่เลี้ยงของนิสิต รหัส 54 ที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่นให้มีคุณภาพเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและมีประสิทธิภาพมากขึ้น อันจะเกิดผลประโยชน์สูงสุดกับนิสิตซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของประเทศต่อไปในอนาคต

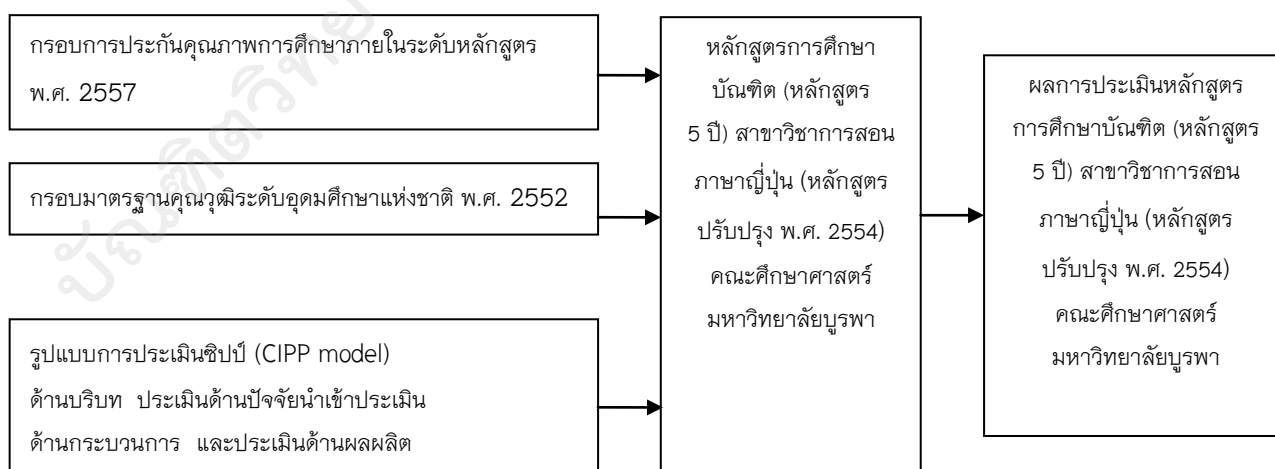
ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร พ.ศ. 2557 (Internal Quality Assurance: IQA)
2. เพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework: TQF)
3. เพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ มีการประเมินด้านบริบท ประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ประเมินด้านกระบวนการ และประเมินด้านผลผลิต

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเพื่อการประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง และกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประเมิน (Evaluative Research) เพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบซิปป์ (CIPP Model) ซึ่งประเมินใน 4 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านบริบท 2. ด้านปัจจัยนำเข้า 3. ด้านกระบวนการ 4. ด้านผลผลิต โดย

ด้านบริบท ประกอบด้วย ประสิทธิภาพของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร กลยุทธ์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร รายวิชาที่เปิดสอน

ด้านปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย คุณวุฒิ ผลงานของอาจารย์ประจำหลักสูตร พื้นฐานของผู้เรียน/เงื่อนไขในการรับนิสิตที่เข้าศึกษา อาคารเรียน/ห้องเรียน/สื่อวัสดุอุปกรณ์ การจัดสภาพแวดล้อม งบประมาณ

ด้านกระบวนการ ประกอบด้วย การบริหารจัดการหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนเสริมหลักสูตร/โครงการ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

ด้านผลผลิต ประกอบด้วย คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ผลการเรียนรู้สำคัญตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตร 5 ปี) ความคิดเห็นของนิสิตต่อหลักสูตร และความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพี่เลี้ยงต่อนิสิต

และมีการแบ่งรายละเอียดหัวข้อเพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) และระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557 ด้วย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน
2. อาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น จำนวน 1 คน
3. ครูพี่เลี้ยงของนิสิตสาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น รหัส 54 ที่ ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา จำนวน 41 คน
4. ผู้บริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาที่นิสิตสาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่นรหัส 54 ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา จำนวน 41 คน
5. นิสิต รหัส 54 ที่กำลังฝึกปฏิบัติการสอน ณ สถานศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 41 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น จำนวน 5 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล อันได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นิสิต รหัส 54 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยง ซึ่งเป็นแบบสอบถามตามรูปแบบการประเมินแบบซิปป์ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และคำถามปลายเปิดสำหรับการสนทนากลุ่ม

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2. ศึกษาเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร รูปแบบการประเมินหลักสูตร ระบบประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาสาขาครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์

3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

3.1 คำถามปลายเปิดสำหรับใช้ในการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

3.2 คำถามปลายเปิดสำหรับใช้ในการสนทนากลุ่มสำหรับอาจารย์ประจำหลักสูตร

3.3 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ และ มาตรา ส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert)

3.4 แบบสอบถามสำหรับนิสิต รหัส 54 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert)

3.5 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยง มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert)

4. นำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ความเหมาะสม และความถูกต้องของภาษา แล้วนำข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข

5. ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามฉบับจริงที่นำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญ นัดหมายเวลาและสถานที่ในการสนทนากลุ่มดำเนินการสนทนากลุ่มและบันทึกข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

กลุ่มที่ 2 อาจารย์ประจำหลักสูตร นัดหมายเวลาและสถานที่ในการสนทนากลุ่ม ดำเนินการสนทนากลุ่ม และบันทึกข้อมูลโดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งในช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูลมีอาจารย์ประจำ หลักสูตรเพียง 1 คน ส่วนอาจารย์ประจำหลักสูตรอีก 4 คน เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรตามข้อตกลงความร่วมมือจาก มหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่นที่สิ้นสุดข้อตกลงในปี พ.ศ. 2555 แล้ว

กลุ่มที่ 3 อาจารย์ผู้สอน ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เก็บ รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามโดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

กลุ่มที่ 4 นิสิต รหัส 54 ทำหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

กลุ่มที่ 5 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูพี่เลี้ยง สํารวจสถานศึกษาที่นิสิต รหัส 54 สาขาวิชาการสอน ภาษาญี่ปุ่น ปฏิบัติการสอน ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล จากแบบสอบถามโดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยนี้ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ จากนั้นนำ แบบสอบถามมาวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์ต่อไปนี้

การแปลความหมายระดับความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตร

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตรในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตรในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตรในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตรในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตรในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายระดับการปฏิบัติด้านกระบวนการการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

ค่าเฉลี่ย 2.34–3.00 หมายถึง มีการปฏิบัติทุกครั้ง

ค่าเฉลี่ย 1.67–2.33 หมายถึง มีการปฏิบัติเป็นบางครั้ง

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.66 หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติเลย

ถ้าค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติมีค่าเท่ากับ 2.34 ขึ้นไป หมายความว่า การปฏิบัติด้านกระบวนการมีการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

สำหรับข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมได้ทำการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

2. ข้อมูลการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เชิงคุณภาพโดยเขียนบรรยายเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ผลประเมินหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร พ.ศ. 2557 เสนอดังตาราง 1

ตาราง 1 ผลประเมินหลักสูตรตามกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร

ด้าน	ผลการดำเนินงาน
การกำกับให้เป็นไปตามมาตรฐาน	มีการกำกับให้เป็นไปตามมาตรฐาน
อาจารย์	มีการกำกับให้เป็นไปตามมาตรฐานจนสิ้นสุดข้อตกลงความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่น ในปี 2555 ทำให้อาจารย์ประจำหลักสูตรไม่ครบ จึงมีการงัดรับนิสิตใหม่
นักศึกษาและบัณฑิต	มีการกำกับให้เป็นไปตามมาตรฐาน
ผลการเรียนรายวิชาของหลักสูตรและคุณภาพหลักสูตร	มีการกำกับให้เป็นไปตามมาตรฐาน

ผลประเมินหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร พ.ศ. 2557 พบว่า มีการกำกับให้เป็นไปตามมาตรฐาน จนสิ้นสุดข้อตกลงความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่น ในปี 2555 จึงมีการงัดรับนิสิตใหม่

2. ผลประเมินหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 โดยการสอบถามอาจารย์ผู้สอน เสนอดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลประเมินหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการปฏิบัติ
1. มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า มีรายละเอียดของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และมคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา	2.40	0.89	ทุกครั้ง
2. ใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย	3.00	0	ทุกครั้ง
3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	2.80	0.45	ทุกครั้ง
4. มีการจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมและทันสมัยต่อการจัดการเรียนการสอน	2.80	0.45	ทุกครั้ง
5. มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับความรู้ความรับผิดชอบหลักของผลการเรียนรู้ (Learning Outcome LO)	3.00	0	ทุกครั้ง
6. มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นไปตาม มคอ.3/มคอ.4	3.00	0	ทุกครั้ง
7. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา หรือประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 หรือมคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษา	2.80	0.45	ทุกครั้ง
8. การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนิสิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3 หรือ มคอ.4 (ถ้ามี) ในรายวิชาที่เปิดสอน	1.40	0.55	ไม่เคย
9. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว	2.00	0.71	บางครั้ง
10. อาจารย์ได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือ วิชาชีพ	3.00	0	ทุกครั้ง
รวม	2.62	0.35	ทุกครั้ง

ผลประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาโดยการสอบถามอาจารย์ผู้สอน พบว่า มีผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

3. ผลประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ ผู้วิจัยนำเสนอจำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ดังตาราง 3, 4 และ 5 โดยการสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน นิสิต ผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยง และความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ประจำหลักสูตร

ผลประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน เสนอดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลประเมินหลักสูตรตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน

ด้าน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความเหมาะสม/ระดับการปฏิบัติ
1. บริบท	4.36	0.65	มาก
2. ปัจจัยนำเข้า	3.51	0.92	มาก
3. กระบวนการ	3.73	0.68	มาก
4. ผลผลิต	4.05	0.68	มาก
รวม	3.91	0.73	มาก

ผลประเมินหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามความคิดเห็นของนิสิต เสนอดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลประเมินหลักสูตรตามความคิดเห็นของนิสิต

ด้าน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความเหมาะสม
1. บริบท	4.32	0.70	มาก
2. ปัจจัยนำเข้า	3.57	0.82	มาก
3. กระบวนการ	3.98	0.72	มาก
4. ผลผลิต	4.11	0.69	มาก
รวม	4.00	0.73	มาก

ผลประเมินด้านผลผลิตหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยงเสนอดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลประเมินหลักสูตรด้านผลผลิตตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยง

ด้าน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความเหมาะสม
1. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิต	4.30	0.62	มาก
2. ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของนิสิต	4.26	0.62	มาก
รวมผลผลิต	4.24	0.63	มาก

ผลประเมินหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน สามารถสรุปได้ว่า

ด้านบริบทตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน นิสิต พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก และจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ประจำหลักสูตรเสนอแนะควรมีการปรับปรุงวัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น เนื่องจากไม่ครอบคลุมสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

ด้านปัจจัยนำเข้า ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน นิสิต พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

ด้านกระบวนการ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน นิสิต พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

ด้านผลผลิต ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน นิสิต ผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยง พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร พ.ศ. 2557 พบว่า มีการกำกับมาตรฐานให้การดำเนินงานให้เป็นไปตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตร และการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรมีการบริหารจัดการหลักสูตรระดับปริญญาตรีให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สำนักงานมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556) และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 ซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์ 4 ข้อ ได้แก่ จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 5 คนมีคุณวุฒิตะดับปริญญาโทในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน ในที่นี้คือ ภาษาญี่ปุ่น และมีการบริหารจัดการของภาควิชาการจัดการเรียนรู้ และคณะศึกษาศาสตร์ ที่กำกับ ติดตาม การบริหารจัดการหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และเมื่ออาจารย์ประจำหลักสูตรลาศึกษาต่อก็ได้มีการขออัตราว่างอาจารย์ใหม่ และคัดเลือกมาบรรจุเพื่อทดแทนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ลาศึกษาต่อและเพื่อเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรสาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น

2. ผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 พบว่า มีผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ทั้งนี้เนื่องจากตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตรได้พัฒนาหลักสูตรสาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่นตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา, 2556) และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาศึกษาศาสตร์และครุศาสตร์ (มคอ.1) และผ่านการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย และรับทราบจากสกอ. จากนั้นได้มีการนำหลักสูตรมาใช้ในปีการศึกษา 2554 ที่มีกลไกในการรับนิสิต การส่งเสริมและพัฒนา นิสิต มีการควบคุม การดูแล การให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นิสิตโดยอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการที่แต่งตั้งโดยคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไประบบการประกันคุณภาพการศึกษาและตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิที่ปรากฏในหลักสูตร และส่งผลให้นิสิตมีผลการเรียนบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด นอกจากนี้จากผลการประเมินของครูพี่เลี้ยง และผู้บริหารสถานศึกษาต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์และความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของนิสิตชั้นปีที่ 5 ที่ไปปฏิบัติการสอน ณ สถานศึกษานั้นๆ ในปีการศึกษา 2558 พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ซึ่งนิสิตได้ผ่านการเรียนทุกรายวิชาตามหลักสูตร ผ่านการประเมินตามผลการเรียนรู้ 6 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2. ด้านความรู้ทั้งความรู้ในหมวด การศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะที่ประกอบด้วยรายวิชาชีพครู รายวิชาเอก รายวิชาการสอนวิชาเอก 3. ด้านทักษะทางปัญญา 4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5. ด้านที่ทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ 6. ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ ที่ปรากฏในรายวิชาในหมวดต่างๆ และในหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตรที่ต้องวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ความสอดคล้องกับมาตรฐาน นโยบาย ต่างๆ เพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ที่จะแสดงคุณลักษณะของบัณฑิตหรือผลผลิตของหลักสูตรตามที่คาดหวัง รวมทั้ง การกำหนดเนื้อหา และประสบการณ์เรียนรู้ ในหมวดวิชา รายวิชาต่างๆ และการจัดประสบการณ์หรือกลยุทธ์ทั้งการจัดการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อให้ได้ผลผลิตที่เป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้

(Taba. 1962) นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาอาจารย์ใหม่ และอาจารย์ผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการของหลักสูตร ทั้งในด้านการเรียนการสอน และการประเมินผลผู้เรียน รวมทั้งสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และยังต้องพัฒนาอาจารย์ประจำหลักสูตรให้มีผลงานทางวิชาการและตำแหน่งทางวิชาการ เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฉบับใหม่ต่อไป

3. ผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ (CIPP model) มีการประเมินด้านบริบท ประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ประเมินด้านกระบวนการ และประเมินด้านผลผลิต ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน นิสิต ผู้บริหารสถานศึกษา และครูพี่เลี้ยง พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต และผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ประจำหลักสูตรมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรด้านบริบทว่าควรปรับปรุงวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและวิชาเอก ส่วนด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต มีความเหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตร ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้พัฒนาหลักสูตรตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตร มีการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ด้านนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์(หลักสูตร 5 ปี) พ.ศ.2554 และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และผ่านการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย และรับทราบจาก สกอ. ทำให้หลักสูตรมีความสอดคล้องในองค์ประกอบ และมีความเหมาะสมในระดับมาก และมีการบริหารจัดการหลักสูตร การวางแผนการนำหลักสูตรไปใช้ และการใช้หลักสูตรให้เป็นไปตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา นิสิตได้เรียนรู้ในรายวิชาเอกจากทั้งอาจารย์ชาวไทยและอาจารย์เจ้าของภาษาญี่ปุ่น ได้รับการสอนรายวิชาที่ครูจากอาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในการสอนจากภาควิชาต่างๆ ทำให้ผลผลิตนิสิตครูเป็นไปตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยงและผู้บริหารสถานศึกษาที่นิสิตชั้นปีที่ 5 ไปปฏิบัติการสอนในสถานศึกษานั้นๆ ทั้งด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ระบุในหลักสูตรและด้านการปฏิบัติงานในสถานศึกษา ซึ่งกระบวนการนี้เป็นกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ ที่เป็นระบบหนึ่งในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อทำให้บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2537)

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อการประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการวิจัยดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 หน่วยงานจำเป็นต้องเตรียมแผนการบริหารหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงหรือการบังคับใช้ ระเบียบข้อบังคับ หรือประกาศ ของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.2 ควรมีการประเมินหลักสูตรทุกปีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อประโยชน์สูงสุดในการบริหารหลักสูตร

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

การเก็บข้อมูลผู้ใช้นิติที่สำเร็จการศึกษาแล้ว จะได้รับข้อมูลที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2542.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการสอน: ภาศปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2537.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบเจ็ด พ.ศ. 2555 – 2559. กรุงเทพฯ : สหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง. 2554.สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualifications Framework for Higher Education) (TQF:HED). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. ม.ป.ป..
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พรินต์ติ้ง, 2545.
- สำนักงานมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา. คู่มือการประกันคุณภาพใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2557.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 – 2559): ฉบับสรุป. กรุงเทพฯ: พรินทรวรรณกราฟฟิค, 2553.
- Stufflebeam D. L., Foley, W. J., Gephart, W. J., Guba, E. G., Hammon, R. L., Merriman, H. O., & Provus, M.M. Education evaluation and decision making. Itasca, IL: Peacock, 1971.
- Taba, Hilda. Curriculum Development: Theory and Practice. New York: Hartcourt Brance and World. 1962.